

Nr 5.

Av herr **Holmgren**, *angående ersättning vid olycksfall åt personal anställd vid flygvapnet.*

Tjänstgöringen vid flygvapnet är förenad med långt större risker än vad fallet är med tjänstgöringsförhållandena vid andra delar av försvarsväsendet. En hel rad av svåra olyckor äro att anteckna, sedan detta vapen inrangerats bland våra försvarskrafter. De förmåner, som personalen åtnjuter, kunna icke anses motsvara de större riskerna under tjänstgöring vid detta vapen. I all synnerhet är det för en familjeförsörjare en ständigt källa till oro att veta, att han icke har laglig rätt — i form av försäkring eller dylikt — till rimlig ersättning åt sina efterlevande anhöriga därest han själv omkommer eller bliver invalid under utförandet av tjänsteflygning.

Visserligen har Kungl. Maj:t i förekommande fall avgivit proposition till riksdagen om ersättning, vilken av riksdagen även beviljats, men en ersättning, som är beroende av beslut från fall till fall, måste alltid komma att betraktas såsom oviss, helst utslagen av sparsamhetsiver kunna växla med olika sammansättning av riksdagens kamrar.

Flygvapnet är i behov av alldeles särskilt duglig personal. Tvivelsutan skulle ordnade förhållanden inom det område, som här blivit berört, i någon mån bidra till en god rekrytering, och frågan är föremål för utredning och förslag inom pensionskommittén i sammanhang med andra ärenden.

Det synes mig emellertid vara av vikt, att denna ersättningsfråga snarast vinner sin lösning, och då den utan större olägenhet torde kunna utbrytas ur det komplex av frågor, med vilka den för närvarande är sammankopplad, får jag hemställa,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer, att Kungl. Maj:t skyndsamt ville utreda frågan om ersättning till vid flygvapnet anställda vid olycksfall m. m. och till nästkommande riksdag avgiva förslag i ärendet.

Stockholm den 12 januari 1929.

Bj. Holmgren.

